

Amalfijska obala 2017

Pred dvema letoma sva se potepala po jadranski obali italijanskega škornja vse do pete, mimo Taranta, do Metaponta, kjer sva se obrnila v notranjost, obiskala Matero in se počasi mimo Gargana vrnila domov. Tokrat sva se namenila obiskati del jugozahodne obale. Rim, Pompeje z Vezuvom in Neapelj smo pred leti že obiskali; sicer pa tako ali tako nisva ljubitelja velikih mest. Najin prvi pravi cilj je bil Sorento.

Četrtek, 1.6.

Potovanje sva začela sredi dneva in se po AC peljala do Benetk, potem pa po lokalni cesti mimo Riminija do današnjega cilja San Leo (P 43.896050, 12.350370), kjer je bilo na free P že nekaj ADjev. Peš sva se odpravila na večerni ogled mesteca, kjer naj bi bil na drugi strani tudi PZA, vendar pa je na poti v mesto in tudi v samem mestu kar nekaj tabel, ki prepovedujejo vožnjo ADjem. Iz same radovednosti sva šla pogledati PZA: prostor zaraščen, o kakšnem ADju ni ne duha ne sluha-logično! Mestece samo je simpatično italijansko, z ozkimi ulicami in z lepimi razgledi po pokrajini. Nad mestom je trdnjava, ki pa je nisva obiskala, saj sva bila pozna.

San Leo

Vhod v mesto

Petek, 2.6.

Pot sva nadaljevala proti Assisiju, kjer sva parkirala na plačljivem parkirišču (43.077930, 12.600420) in se odpravila na ogled romarskega mesta. Sama pešpot do mesta je za vroč dan kar malo naporna; potem pa še sprehod po mestnih ulicah, kjer je polno turistov, nekaj kontrol osebne prtljage pri vstopih v cerkve in vzpon do trdnjave na vrhu mesta in ogleda je bilo dovolj. Nadaljevala sva pot proti neapeljskem zalivu. Ker je bil čas, da se malo odpočijeva, sva zavila s hitre ceste in povsem slučajno pripeljala pod Cascata delle Marmore, kjer ogromna količina vode pada v dolino. Kasneje sva ugotovila, da je vse narejeno umetno, saj voda pada samo čez dan, zvečer pa slap »ugasnejo« in čez rob pada samo nekaj curkov vode. Seveda ogled slapu od blizu tržijo in je organiziran prevoz na izhodišče pešpoti. Na koncu velikega P za OA je PZA v izgradnji (43.077930, 12.600420): manjkala je samo še rampa, avtomat za pobiranje denarja in pa elektrika v stebričkih. Je pa tu tudi velik travnik z drevesi, na katerem si obiskovalci organizirajo piknike.

Slap, ki ga zvečer »ugasnejo«

Sobota, 3.6.

Mimo Rietija in Avezzana sva nadaljevala do Caserta, kjer sva se hotela ustaviti in si ogledati palačo Palazzo Reale, ki ima menda tisoč dvesto soban in tisoč osemsto oken in ji pravijo »Versailles juga«, vendar naju samo mesto ni pritegnilo in sva si rekla: Kdaj drugič! Tokrat sva zavila na AC, obšla Neapelj in v Sorrentu poiskala kamp Nube (40.625620, 14.365448). Dovoz v kamp je strm in je mogoč samo z ene smeri, vendar pa je v kampu na terasah dovolj prostora. Do mesta je nekaj minut hoje, prav tako do pristanišča, kjer je izhodišče za Capri. Večerni sprehod po Sorrentu je zanimiv, saj proti večeru del mesta zaprejo za promet in se vse spremeni v veliko promenado z uličnimi nastopači.

Sorrento...

Limonccelo v sto variantah

Nedelja, 4.6.

Današnji dan je bil rezerviran za ogled Caprija. Pohitela sva v mestno luko, kupila povratni vozovnici in se zadnji trenutek vkrcala na enega od velikih gliserjev, ki vozijo vsake pol ure na otok. Ker sva karti kupila v naglici, sva šele kasneje ugotovila, da imava za povratek določeno uro. Plovba je trajala nekje okoli pol ure (mogoče malo več...). Pri prihodu na otok so nas obkrožili čolnarji in razni agenti, ki ponujajo vožnje okoli otoka, po otoku in še kaj....Izbrala sva vožnjo okoli otoka s čolnom, na katerega se nas je vkrcalo cca 20.

Plovba okoli otoka s postanki v nekaj zanimivih pečinah je trajala cca 2 uri. Po povratku v пристanišče sva se peš povzpela še v mesto Capri, kamor vozi tudi vzpenjača. Hoja po ozkih ulicah navkreber do centra traja cca 15min. Glede na to, da je bilo vreme pravo poletno, brez oblaka na nebu, so bili tudi razgledi temu primerni. Mesto je prepolno turistov iz vseh koncev sveta. Po povratku v пристanišče sva imela še ravno toliko časa, da sva si v enem od lokalov privoščila limoncello koktail. Po povratku v Sorrento sva zavila še v nekaj trgovinic s »turistično« roboto. Večer sva zaključila s sprehodom po obali naselja, ki leži pod kampom.

Ponedeljek, 5.6.

Ta dan sva imela namen prevoziti znano amalfijsko cesto do Salerna. Cesta je večinoma usekana v strmo skalnato obalo, od prepada jo loči cca pol metra visok betonski zid. 45km zelo zavite ceste povezuje slikovita mesta Positano, Amalfi in še nekaj manjših vasi s hišami, vpetimi v skalna pobočja. Vožnja z ADjem je čez dan prepovedana. Na to opozarjajo znaki in redarji na cesti, ki bi verjetno vsakega kršilca poslali nazaj oz. ne vem kam, saj prostora za izogibanje ni veliko.

No, midva z vanom nisva imela problemov in tudi redarji se niso zmenili za naju. Je pa potrebna velika mera potrpežljivosti in pazljivosti pri srečevanju z lokalnim avtobusom in ostalimi udeleženci v prometu, saj menim, da je med vozniki veliko tujcev, ki so na tej cesti z najetimi avtomobili. Prav tako se nekateri ustavljajo brez posebnega opozorila in dostikrat puščajo malo prostora za mimovozeče.

Ozko je....

Vozimo skozi hiše...

Od Salerno proti Paestumu je cesta bolj sproščujoča. V Paestumu sva se ustavila na P (40.424582, 15.0006569) in šla na ogled ostankov starogrškega mesta iz 5st. pr.n.št. Pot sva nadaljevala po obalni cesti mimo Agropolija, do PZA (40.192000, 15.020580) na plaži Giu-Gio, ki je malo pred krajem Acciaroli. Ohladitev in sprostitev v morju se je zelo prilegla po takšni vožnji.

Paestum

Acciaroli

Torek, 6.6.

Po jutranji osvežitvi sva nadaljevala po obalni cesti proti jugu. Od kraja Ascea naprej pa je cesta postajala vse ožja in slabša, tako da sva v nekem trenutku prišla do tabel, ki naj bi prepovedovale vožnjo naprej vsem, razen vozilom z dovoljenjem. Vrnila sva se v Asceo in zavila na drugo cesto, ki sicer ni bila dosti boljša: ozka, zelo zavita in razgibana... vendar vsaj prepovedi vožnje ni bilo. Kar

nekaj časa sva porabila, da sva pri kraju Ceraso prišla na hitro cesto. Za oddih sva zapeljala v Palinuro; obmorsko mesto s svetilnikom na rtu.

Cesta je podobna jadranski...

Razglednica: peščena plaža, tore in vikendi

Po okrepčilu sva nadaljevala in za prenočevanje našla v mestu Praia a Mare free P ob plaži (39.883321,15.785335), kjer je bilo že nekaj ADjev. Parkirnih prostorov je veliko, je pa vprašanje, kakšen režim parkiranja je v sezoni.

Sreda, 7.6.

Začela sva planirati pot za povratek. Ko sva pred dvema letoma potovala po vzhodni obali, sva nekaj točk izpustila, zato sva se odločila, da jih sedaj obiščeva. Predvsem Gargano nama je bil všeč, sva pa takrat izpustila Peschici in tudi Vieste bi bilo lepo še enkrat videti. Nekaj km naprej od Cetrara sva zavila na cesto proti Sibariu in Tarantu. Cesta se vzpne kar visoko, vendar je lepa in na nekaterih odcepih ponuja lepe razglede. Dokaj hitro sva zagledala morje na drugi strani. Po postanku za kosilo in počitek v kraju Marina (40.02776,16.60514) sva nadaljevala vožnjo mimo Taranta in Ostunija do kraja Molfetta, kjer sva našla PZA ob morju (41.195299,16.623844). Sledila je sprostitev v morju in ob dobri hrani z domačega štedilnika.

Četrtek, 8.6.

Na poti proti Viesteju sva naredila ovinek še na San Giovanni Rotondo, ki sva ga prejšnjič tudi izpustila in potem mimo Mt. St. Angela v dolino.

Obalna cesta je lepo speljana in pogled na bele pečine in Vieste vedno očara. Pri spustu v Peschici sem zapeljal v samo mesto in vožnja po ozkih ulicah je bila zopet malo adrenalinska, dokler nisem prišel na pravo smer za PZA, ki sva si ga izbrala za prenočevanje (41.944906,16.002602). PZA je ob sami plaži in kadar morje ni mirno, kot tokrat, je dokaj glasno in tudi za kopanje ni najbolj vabeče.

Petek,9.6.

Zapustila sva Peschici in se po obalni cesti odpeljala proti severu. Vožnja je zaradi številnih naselij potekala počasi, a sva vztrajala do kraja Lido di Ferme, kjer sva ob plaži našla PZA s polno oskrbo(43.221627,13.781601). Tokrat je bilo morje mirno in osvežitev se je prilegla...

Sobota,10.6.

Pred nadaljevanjem poti sva se odpeljala na ogled starega mesta Fermo, z enim največjih gledališč v tem delu Italije. Meso leži na hribu, kot večina starih italijanskih mest, cca 10km od obale; potem pa sva nadaljevala pot proti Riminiju, mimo Chioggie, Benetk do Gradeža, kjer sva parkirala na znanem P, se sprehodila po mivkasti obali in preživela še zadnji večer na tem potovanju.

Nedelja, 11.6.

Po dopoldanski osvežitvi v toplem morju in poležavanju v senci sva se popoldan odpravila proti domu.

V enajstih dneh sva prevozila 2995km, od tega po AC od Ljubljane do Benetk in obratno in cca 60km mimo Neaplja in Ancone. Vse ostalo sva vozila po lokalnih cestah.

Branko Pangršič- popaj

